

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **LEIB PERSONAL s.r.o.**, se sídlem Na Poříčním právu 6, Praha, zast. Mgr. Lubomírem Hajkrem, advokátem se sídlem Wenzigova 5, Praha, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 13, Opava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2025, č. j. 30 Ad 7/2023-113, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** zaplatit ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým tento soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2023, č. j. 6953/1.30/23-3, ve věci přestupků podle § 140 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), a podle § 33a odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatelce byla za spáchání přestupků uložena pokuta ve výši 1 650 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Společně s kasační stížností stěžovatelka podala návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Neprodlený výkon rozhodnutí žalovaného by totiž ohrozil samotnou existenci stěžovatelky jako ekonomického subjektu a vedl by k její likvidaci, což představuje nevratnou a nenahraditelnou újmu. Přiznání odkladného účinku se naopak

nedotkne nepřiměřeným způsobem práv žalovaného. Stěžovatelka též zdůraznila, že projevila nad spácháním přestupků lítost a učinila nápravu tam, kde to bylo možné.

[3] Žalovaný uvedl, že podle jeho názoru by kasační stížnosti neměl být přiznán odkladný účinek. Až do případného zrušení rozhodnutí správního orgánu je toto rozhodnutí pravomocné a svědčí mu presumpce správnosti. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu s předpisy a není ve veřejném zájmu, aby účinky rozhodnutí byly sistovány, neboť by tak minimálně z části došlo k popření hlavního účelu zřízení orgánů inspekce práce, jehož součástí je i případné uložení trestu, který by měl být vnímán jako neodvratitelný.

[4] V souladu s § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobkyni (stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, kterým jsou před meritorním rozhodnutím o kasační stížnosti prolomeny právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba nahlížet jako na zákonné a věcně správné až do jeho případného zrušení zákonným postupem. Odkladný účinek by tak měl být přiznáván pouze za splnění výše vymezených podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v této věci splněny.

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě posuzoval splnění podmínky nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelky ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám. Stěžovatelka namítá, že by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo zapříčinit její faktickou ekonomickou likvidaci.

[8] Z návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je zřejmé, že právě proti výši uložené sankce stěžovatelka hodlá bojovat. Pokutu ve výši 1 650 000 Kč, která jí byla uložena za spáchání přestupků, považuje za likvidační. Nejvyššímu správnímu soudu stěžovatelka zaslala k prokázání své majetkové situace rozvahu a výkaz zisku a ztrát, ze kterých je patrné, že za období roku 2024 činil její výsledek hospodaření po zdanění - 463 000 Kč, čistý obrát za účetní období byl 331 000 Kč, přičemž za toto účetní období disponovala v aktivech celkem 312 000 Kč. Při posuzování otázky, zda by výkon rozhodnutí znamenal pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tato nepoměrně vyšší újma stěžovatelce skutečně hrozí. Z předložených podkladů je zřejmé, že uložená pokuta pro stěžovatelku představuje značnou částku, která v současné době několikanásobně převyšuje její roční obrát a dostupná aktiva a jejíž zaplacení by na její podnikání mohlo mít silně negativní vliv. Dlužno dodat, že je zdejšímu soudu zřejmé (konkrétně z dotazu Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. 7. 2025, č. j. MPSV-2025/158437-422), že

pokračování

v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti bude (patrně kvůli spáchání přestupků v nyní posuzované věci) pokračováno v řízení o odejmutí povolení ke zprostředkování zaměstnání podle § 63 odst. 2 písm. c) zákona o zaměstnanosti, což jen podporuje závěr, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku může stěžovatelce vzniknout závažná újma. Zároveň nelze odhlédnout ani od toho, že i krajský soud na návrh stěžovatelky přiznal žalobě usnesením ze dne 23. 11. 2023, č. j. 30 Ad 7/2023-65, odkladný účinek.

[9] Naproti tomu Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmé, jaká újma by mohla hrozit přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Žalovaný v tomto ohledu nic konkrétního neuvedl. S ohledem na to Nejvyšší správní soud považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku za splněnou.

[10] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, tento rozpor však neshledal. V tomto ohledu připomíná, že je primárně na žalovaném, aby tvrdil a osvědčil rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013-29, č. 2852/2013 Sb. NSS). Žalovaný se však omezil na obecná a vcelku očividná konstatování o presumpci správnosti správních aktů a neodvratitelnosti sankce, která ovšem nikterak nevypovídají o tom, jak konkrétně by měl být dotčen veřejný zájem přiznáním odkladného účinku. Nadto v usnesení ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku nestačí pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, ale je nutné vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci (stěžovatelce) s intenzitou narušení veřejného zájmu. V posuzované věci není soudu zřejmé, jak by mohlo oddálení okamžiku výkonu rozhodnutí představovat rozpor s veřejným zájmem natolik intenzivní, že by měl bránit přiznání odkladného účinku. Obstojí-li ostatně rozhodnutí správních orgánů v soudním přezkumu, bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti znamenat toliko oddálení okamžiku zaplacení uložené pokuty. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by se svou intenzitou blížil zásahu do práva svědčícího stěžovatelce, neshledal.

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal (výrok I.).

[12] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je dočasné povahy a nijak nepředjímá, jakým způsobem bude o kasační stížnosti meritorně rozhodnuto.

[13] Jde-li o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel zdejší soud ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1000 Kč

podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatků zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[14] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu v úředních hodinách (informace o úředních hodinách dostupné zde: <https://www.nssoud.cz/kontakty/pokladna>) nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050215125**.

Poučení:

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude jej Nejvyšší správní soud vymáhat.

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 14. srpna 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu